

Zušlechťujte lidství a buďte ideálem pro společnost

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 13. srpna 2006* ←

*Den, kdy se všichni oddaní shromažďují
a zpívají melodicky o Pánově slávě,
den, kdy všechno utrpení ubohých je láskyplně snáto
a všichni lidé žijí jako bratři a sestry,
den, kdy skupiny božích služebníků (dásů),
kteří neustále rozjímají o Bohu,
rozdávají přepychové jídlo,
den, kdy nás navštěvují ušlechtilé duše
a láskyplně vyprávějí příběhy o Bohu,
ten den vychutnejte jako opravdový den.
Všechny ostatní jsou jen oslavou smrti.
Měl bych říci ještě něco jiného, ó, ušlechtilé duše?*

(báseň v telugu)

Vtělení lásky!

Náš president indické Šrí Satja Sáí Séva Organizace, Šrínivásan, se právě zmínil, že Vinaj, který nádherně připravil tuto *jadžňu*, je velice bystrý a vzdělaný mladý muž. Jsem tomu velice rád. Jelikož se Šrínivásan nezmínil o mládí obecně, je třeba, abych dodal, že mládež je také odpovědná za neklid a nepokoj dnešního světa.

*Přes svoje vzdělání a inteligenci
nebude pošetilý člověk znát své pravé Já
a nečestný člověk se nevzdá
svých špatných vlastností.*

(báseň v telugu)

Dnešní mládež je bez pochyby velmi vzdělaná, získává vysoké akademické tituly. Ačkoli mladí lidé zastávají vysoké postavení, místo aby si uvědomovali základy vzdělání, nadýmají se pýchou: „My jsme hodně vzdělaní, máme hodně titulů“. Pro tuto pýchu zapomínají na kulturu a tradice své země a náboženství.

*Dnešní lidé jsou okouzleni anglickým jazykem,
poznání jejich vlastního náboženství a jazyka upadá.
Když upadá poznání vlastního náboženství a jazyka,
zmizel kulturní rozhled.*

*Když zmizí kulturní rozhled,
upadá na zemi správné jednání a mizí.
Když správné jednání na zemi upadlo a zmizelo,
je otřeseno významné postavení Bháratu .*

(báseň v telugu)

Ať se v dnešním světě podíváte kamkoliv, je tam neklid a chaos. Zanikla úcta ke starším lidem a k vlastní zemi. Ztratilo se základní lidství. Tento nedostatek úcty a nezákonnost se rozšířily v každé oblasti – morální, fyzické, světské i duchovní. Od milionáře k chudákovi, každý se stal žebrákem. Chudák žebrá o almužnu, milionář žebrá také. Kdo je v této profesi žebrání velký a kdo malý? Vpravdě řečeno se chudák, který nemá každodenní řádné jídlo, a tak žebrá o almužnu, zdá být docela velkodušný, neboť se dělí o jídlo s jiným žebrákem.

Milionář naopak nevydá na dobročinné skutky ani jednu minci. Boháči ani nevykročí, aby natáhli pomocnou ruku ke svatým, ušlechtilým a dobročinným účelům. Přesto předstírají, že pro takové účely věnovali velkorysý dar a nechávají vytisknout své fotografie v novinách s velkými titulky, aby měli reklamu. Když přijde k činu, jsou daleko. Když se podíváte na to, co dělají, zjistíte, že jsou opovrženímhodní a ničemní.

Mládež musí vykročit vpřed, aby tuto situaci s nadšením napravila. Jsou to ti správní lidé, kteří v zemi provedou změnu k lepšímu. Fyzická energie, bystrost smyslů a intelektuální schopnosti, kterými mládež oplývá, jiná vrstva společnosti nemá. Když se k něčemu pevně rozhodne, může dosáhnout všeho. Měla by přijmout slib, že schopnosti svých smyslů, duševní, fyzickou, intelektuální a *átmickou* energii použije ve prospěch společnosti. Musí šetřit s božskou energií svých smyslů a usilovat o blaho společnosti. Mládež musí chránit zemi. Jen tehdy si zaslouží, aby byla nazývána skutečnými lidskými bytostmi.

Dnes však mládež bohužel slábně, neboť podléhá nicotným lákadlům. Viditelně slabý a vyhublý je i šestnáctiletý chlapec, který by měl být fyzicky silný. Není to nedostatkem jídla a výživy. Zneužívání smyslů způsobuje, že slábně. Oslabovat své smysly jejich zneužíváním je velká chyba. Když slábnou smysly, slábně i člověk.

Mládež dnes naneštěstí životní energii svých smyslů zneužívá. Jejich rodiče je navíc k tomu ještě vybízejí, když jim dávají příliš mnoho peněz. Tím i rodiče páchají velký hřích. Jsou to oni, kdo je odpovědný za to, že jejich potomci jdou nesprávnou cestou. Dětem se má bez pochyby dávat svoboda, ale jen do nezbytné míry. Nadměrná svoboda plodí nevázanost. Ta, spolu s neomezeným množstvím peněz v jejich rukou, děti zkazí. Příliš mnoho peněz působí mnoho špatného. Peníze se mají používat správně. Neplýtvajte penězi, zneužití peněz je špatné. Neplýtvajte jídlem, jídlo je Bůh. Neplýtvajte časem, promarněný čas je promarněný život. Dnešní mládež plýtvá penězi, jídlem i časem. Tak se kazí.

Jaký má dnešní mládež pohled? Nemá pevný pohled ani vteřinu. Jejich neklidné oči se toulají všude kolem. Pohled dnešní mládeže se dá přirovnat k pohledu vrány. Cokoli vidí, po tom zatouží. Po čem? Po nepotřebných věcech. Ze všeho nejdříve by měli mladí lidé ovládnout svůj zrak. Oči nám dávají velké ponaučení. Jaký je pohled, taková je tvorba. Proto se nikdy na nikoho nedívejte se zlým výrazem. Nerozvíjejte touhu po všem, co vidíte.

Chci být upřímný. Neberte to špatně, prosím. Studenti jedou na kolech do školy. Když projíždějí kolem nějakých dívek, zastaví a budou se na ně dívat. Jen díky takovému bezdůvodnému chování se dnes děje mnoho nehod. Rostou i nehody, způsobené dvoukolými vozidly. Řidiči zírají na všechno, kolem čeho při jízdě na motocyklu jedou, na každý krádek, každou ženu, zvláště když jedou kolem dívčí školy. Oči mají na školu přilepené. Je to ten důvod, proč vám dal Bůh oči?

*Znáte důvod, proč vám dal Bůh oči?
Je to proto, abyste se dívali na všechno, kolem čeho jdete?
Ne, nikoli, oči jste dostali, abyste mohli spatřit Pána Kailásu.
Znáte důvod, proč jste dostali mysl?
Je to proto, aby bloudila ulicemi a uličkami?
Ne, nikoli, mysl vám byla dána,
abyste prožívali blaženost rozjímáním
o překrásné podobě boží a Jeho jméně.*

(píseň v telugu)

Dnešní mládež, zvláště mladí muži, mají otrávený zrak. Jejich mluva je zlá. Jejich chování, jazyk a vystupování – všechno je špatné. Klevetí o vzhledu a charakteru kolemjdoucích. Ale nemají čas na to, aby rozmlouvali o *átma-ánandě* (blaženosti *átmana*). Ve skutečnosti je blaženost překrásná. Takové krásy nemůže nic dosáhnout. Když se chcete těšit blaženosti *átmana*, měli byste (zvláště mladí) kontrolovat svůj zrak. Kdykoli vám zrak padne na nevhodný objekt, musíte se varovat: „Pozor, narodil jsem se jako lidská bytost, ne jako zvíře. Bůh mi dal oči, abych viděl zázraky Jeho stvoření a ne vnější krásu lidí.“

Jestliže se na nějakém místě sejdou tři hoši, všichni mluví o neužitečných záležitostech. Jak je přítom náš jazyk svatý!

*Ó, jazyku, znalče chuti! Ty jsi velice posvátný.
Mluv pravdu tím nejpříjemnějším způsobem.
Zpívej nepřetržitě boží jména
Góvindy, Mádhavvy a Dámódary.
To je tvou nejpřednější povinností.*

(verš v sanskrtu)

Náš jazyk je darem božím, aby říkal příjemná slova. Proto nikdy neříkejte něco špatného. Jazyk se musí vždy používat pro svaté účely. Svými očima musíte být svědky krásy boží. Někteří mladí muži navštěvují chrámy. Místo toho, aby se dívali na vyobrazení Boha, prohlížejí si ženy, které do chrámů chodí. Očekává se toto od lidské bytosti? Chybujícím zrakem, neužitečnou mluvou, chováním a posloucháním klevet se člověk stává démonem. Zvláště mládež má být dnes velice opatrná. Musí řádně kontrolovat svoje smysly. Jestliže se bude ovládat, nebude tu možnost chyb.

Vtělení lásky!

Toto vše říkám z lásky k vám. Můžete skrývat své špatné záměry, nasazovat si andělskou tvář, ale já to dělat nemohu. Rýč musím nazývat rýčem. Musím mluvit pravdu. Rodiče a staří lidé musí být také opatrní. Někteří rodiče projevují nad žadoněním svých dětí příliš mnoho shovívavosti. K dítěti můžete projevovat lásku a náklonnost, ale ne ke špatnému chování. Jestliže je dítě vaší slepou láskou zkaženo, kdo bude mít ostudu? Jedině rodiče!

Védy prohlašují: *mátrdévó bhava*, *pitrdévó bhava*, *áčárjadévó bhava*, *atithidévó bhava* (cti svoji matku, otce, učitele a hosta jako Boha). Rodiče vám dali život. Zasloužili se za vaše narození. Proto musíte své rodiče za všech okolností upřímně milovat. Musíte si uvědomit pravdu, že nejdříve je Bohem vaše matka, potom otec a

že vás neustále ochraňují. Jaký mají smysl vaše úspěchy v životě, jestliže zapomínáte na pravá vtělení božství (tedy otce a matku), která jsou přímo před vámi? Naši *śevadalové* a křídlo mladých by mělo takové učení propagovat a pokusit se zastavit degeneraci společnosti. Při svém úkolu se můžete setkat s mnoha překážkami, ale překonejte je a pokračujte vpřed. V tomto úkolu navracení společnosti na správnou cestu můžete dát v sázku i svůj život.

Mládež by neměla plýtvat penězi ani svými slovy. Mlčte. Za všech okolností udržujte rovnováhu. Říká se: *Maunát kalaham násti* (budete-li udržovat ticho, nebudou žádné spory). Náš Šrínivásan, indický prezident Šrí Satja Sái Séva Organizace, radil mladým, že by měli mít dobrou průpravu v technologii. To, co se však dnes učíte, není „technologie“, ale „trikologie“. Člověk se kazí jen díky svým „trikům“.

Studenti! Členové křídla mladých!

Všichni musíte být opatrní. Udržujte důstojnost své rodiny. Měli byste si uvědomovat úzký vztah mezi jedincem a společností a podle toho se chovat. Prahláda, mladý chlapec, byl poslán svým otcem Hiranjakašipem ke dvěma učitelům – Čandovi a Amarkovi – aby se naučil *śástry* (svaté texty). Učitelé ho naučili mnoho. Po nějaké době zavolal otec Prahládu zpět, posadil si ho na klín a vyptával se: „Jak pokračuje tvoje vzdělávání, milý synu? Co jsi se naučil?“ Prahláda odpověděl:

*Otče, učitelé mne naučili mnoho věcí.
Porozuměl jsem čtyřem cílům života:
dharmě (správnému jednání), artze (bohatství),
kámě (touze) a mókše (osvobození).
Prostudoval jsem mnoho věcí.
Dokonce jsem porozuměl
skutečnému základu vzdělávání.*

(báseň v telugu)

Hiranjakašipu se ho nato zeptal: „Hleď, můžeš mi vysvětlit jedno důležité téma, které jsi prostudoval?“ Prahláda odpověděl: „Nejdůležitější pro každého jedince je charakter. Člověk bez charakteru je roven zvířeti.“ Otce synova odpověď velice rozhněvala. Nad Prahládovými slovy oněměli dokonce i členové královského dvora. Hiranjakašipu si zavolal jednu z dam a zeptal se Prahlády: „Kdo je tato dáma?“ a ukázal na ni. Prahláda odvětil: „Je to moje matka.“ Ve skutečnosti to jeho pravá matka nebyla. Byla to jen služebná. Nato Hiranjakašipu zavolal

všechny ženy, postavil je před něj a zeptal se: „Kdo jsou tyto ženy?“ Prahláda podal krásnou odpověď: „Všechny, které jsou mladší než já, jsou mé mladší sestry a ty starší než já, jsou mé starší sestry.“ Otec byl odpovědí zděšen. Nesmírně se nad synovými odpověďmi rozzlobil. Zavolal si učitele a vyplínil je: „Toto je vzdělání, které vštěpujete dětem? Když vyrostou, budou se přirozeně těchto principů držet.“ Varoval je: „Neučte děti něco takového.“ Učitelům nařídil, aby Prahládovi zabránili v rozjímání o božím jméně Hari (jméno Pána Višnua).

Učitelé, Čanda a Amarka byli vyděšeni. Jakmile se vrátili do *gurukuly*, pokoušeli se Prahládu různými způsoby od opakování božího jména odradit. Pokárali ho a dokonce i fyzicky trestali. Ale Prahláda nepovolil. Řekl jim přímo: „Vážení učitelé! Je ten, kdo odrazuje žáky od rozjímání o božím jméně, učitelem v pravém slova smyslu? Jako otec radí svému dítěti, aby dosáhlo Boha, měl by i učitel svého žáka učit rozjímání o Harim. Pokoušíte se mne tlačit do světských záležitostí, místo abyste mne učili svaté věci. Nechci takové vzdělání.“ Nato *gurukulu* opustil a vydal se za svým posláním, zpívat o slávě Pána Hariho. Začal učit své spolužáky: „Není nikdo vyšší než Hari.“

Oddanost k Bohu je pro každého základem. Božství je ve všech bytostech. Říká se: *Íšvarah sarva bhútánám* (Bůh je vnitřním principem všech bytostí). Přeji si, abyste i vy v každé době povzbuzovali všechny k uctívání a rozjímání o božství, jak činil Prahláda. Když začnete takové ideály propagovat, můžete velice rychle způsobit proměnu společnosti. Než se na takovou misi vydáte, začněte ve vlastním domě. Rodiče vám dali jen fyzické tělo, kdo však udržuje *átmatattvu*? Jediným útočištěm je Bůh. Proto by měli rodiče dávat příklad tím, že budou dětem vštěpovat touhu po poznání božství.

*Tělo je tvořeno pěti živly
a dříve či později je mu souzeno zaniknout,
ale jeho vnitřní princip nezná ani narození ani smrt.
Vnitřní princip nezná žádnou připoutanost
a je věčným svědkem.*

(báseň v telugu)

Ať sytíte své tělo jakkoli, je mu dříve či později souzeno zaniknout. Zdá se, že nikdo neví, zda je správné, aby lidská bytost trávila čas pouhým jídlem, spánkem a rozmnožováním jako zvířata, ptáci a divoká zvěř. Ne, vůbec ne! Člověk musí posvětit každý okamžik svého života tím, že bude rozjímat o Bohu.

To mají rodiče učit děti. To s námi zůstává a následuje nás i po smrti. Nejpřednější rodičovskou povinností je učit své děti o svaté cestě. Učitelé mají také studenty učit takové ušlechtilé ideje. Dnes vštěpují učitelé studentům pouhé knižní vědomosti. Vypadá to, že i děti mají v tomto poznání zálibu. Proto by měl každý z vás navštívit nějakou školu a učit žáky ušlechtilé věci.

Je správné, abyste činili neslušné poznámky o ženství, když jste se narodili jako lidské bytosti? Zůstanou ostatní zticha, když obtěžujete ženy nemravnými slovy? Nebudou oni obtěžovat členky vaší rodiny? Ušetří vaši manželku a děti? Proto vy musíte ze všeho nejdříve ctít ostatní. Jen tak získáte jejich lásku a úctu.

V současnosti musí zvláště mládež rozvíjet lidství. Přesně z tohoto svatého důvodu jsme založili ve Šrí Satja Sái Séva Organizaci křídlo mladých. Mládež musí být ostatním ve společnosti ideálem. Ti, co pobíhají bez cíle po tržišti, jsou vskutku jako osli. Nedají se považovat za lidské bytosti. Takový život by mládež neměla vést. Osli se toulají po ulicích a hýkají. Vy však nejste oslové. Vy jste Bůh, opravdu. Proto buďte ve svém svatém lidství pevní. Udržujte si svoji pověst. To je nejpřednější povinností mládeže.

Jsou však jiní mladí lidé, kteří čtou tajně brakovou literaturu. Mají ji mezi stránkami svých učebnic a čtou si, aniž by si toho ostatní všimli. To, co čtou, jsou nějaké romány, ale předstírají, že hledají v učebnici. Pokoušejí se tak podvádět i učitele. To se na lidskou bytost nehodí. Kdykoli se vám na mysli vynoří špatné myšlenky, v tu chvíli si připomeňte, že jste lidská bytost a ne zvíře. Vaše chování by mělo patřit k lidské bytosti. Jen tehdy budete mít právo nazývat se lidskou bytostí. Vaše vzdělání nabude cenu, jen když budete žít lidské hodnoty.

Vtělení lásky!

Velice vás miluji! Nikdo nemůže moji lásku měřit nebo ji přirovnávat k tomu či onomu. Moje láska je stále stejná, bez nějakých sklonů či preferencí. Mé lásce se může rovnat jedině moje láska. Nezajímá mne, co si o mně lidé myslí. Někteří mne také pomlouvají. Jiní o mně píší do novin různé věci. Také přetiskují různé „nepřístojnosti“ ze zahraničí. V této souvislosti chci položit jednu otázku: Může člověk, který takové věci přepisuje a tiskne, být nazván novinářem? Vůbec ne. Pravý novinář si v takových pomluvách nikdy nelibuje. Bude se spoléhat na informace, které získal on osobně a svou osobní zkušeností. Nikdy pro něj nebude důležitá nějaká „nepřístojnost“, otištěná někde v Londýně nebo v Americe. Ti, co poslouchají takové nesmysly a šíří je, jsou jako psi. Kdykoli na nějakém rohu štěkne pes, uslyší to jiný pes v nejbližší ulici a začne také

štěkat. Proto jsou ti, co napodobují druhé, jako psi, nikoli jako lidské bytosti. Ať si lidé myslí, co chtějí, my jsme spjati s pravdou. My jsme vtělením pravdy, opravdu. Proto nevěřte nepravdě. Když o vás lidé řeknou nějaký nesmysl, nechtejte je být. Psi štěkají, nezajímají nás. Ti, co nás kritizují se zlým záměrem, mají být považováni za psy, nikoli za lidské bytosti.

Ke Svámímu přichází mnoho lidí. Poslali jsme jim nějaké pozvání? Ne, vůbec ne! Někteří lidé žárlí, když si uvědomí, jak obrovskou humanitární službu Svámí koná po celém světě a pokoušejí se Jeho jméno pomluvit. Rád bych těmto lidem řekl: Jestliže si přejete, přilákejte k sobě velké množství lidí z celého světa, ze všech oblastí života. Ale je to nemožné. Nepřijde k nim ani deset lidí. Proč? Nemají v sobě dobrotu a přirozenost pomáhat. To lze nalézt jen v božství. Jen to všechny lidi přitahuje.

Vtělení lásky!

Na světě vidíme a slyšíme tolik věcí. Nedejme se jimi ale pohnout. Měli byste být pevní v lásce ke Svámímu. Lásku nemáte důvod skrývat, zalévejte jí každého kolem sebe. Jen tehdy se vaše mysl očistí a posvětí, i váš život lidské bytosti bude posvěcen. Jen tak si zasloužíte být nazýváni lidskými bytostmi. Jinak degenerujete na demony. Nedejte se svést slovy jiných lidí. Vše, co slyšíte na této *jadžňášále*, uchovejte pečlivě v mysli. Usadte do svého srdce Boha.

Vtělení lásky!

Můžete mít pocit, že Svámí užil tvrdá slova. Nebuďte tím zmatení. Naopak, máte být rádi, že Svámí mluví pravdu. Božství je nepřemožitelné. Není to nic, čemu se dá dělat reklama. Můžete si prolistovat nějaké noviny. Jsou plné článků. Většina z nich obsahuje nepravdivá tvrzení. Míra, jakou upadl lidem smysl pro rozlišování, je nepopsatelná. Je to holé bláznovství. Jsou-li skutečnými lidskými bytostmi, neměli by tak nepravdivé údaje otiskovat. Jestliže je to zajímavá, mají přijet, pozorovat, co se zde děje a být šťastní. Je hrubou chybou něco napsat na základě doslechu a bez rozmyslu to otisknout. I čtenáři by měli usilovat o poznání pravdy.

Jestliže jste spojeni s pravdou, nebude nikdo, kdo by vás trestal nebo potlačoval. Proto se stále držte pravdy. Pravda je vaším svědkem a Svámí je věčným svědkem všemu, co se na světě děje. Nebuďte pošetilí, staňte se květinami, které budou nabídnuty Bohu. Místo toho žijete jako blázni. To není dobré.

Milí studenti!

Je třeba vám říci mnoho věcí. O předchozím jsem se zmiňoval jen proto, abych napravil vaše chování. Láska, láska, láska, láska! Rozvíjejte lásku! To bude stačit.

Tato láska by se však neměla vztahovat na všechny možné věci na světě. Měla by být pevně připoutána k Bohu. Jen tak se stanete dobrými lidmi. Jaký má jinak vaše vzdělání smysl?

Dnešní vzdělání vede k neklidu. Aby se situace napravila, musí se vzdělání doplnit o *educare*. Vzdělání se dá získat z knih. *Educare* se však musí projevit ze srdce. Proto by se měl také každý chopit *educare*. *Educare* znamená projevení lidských hodnot, které jsou v srdci každého člověka. Světské vzdělání se dá získat z knih. Kniha je jako *mukku* (nos), zatímco *educare* je dech, který se nosem vdechuje. Jestliže není dech, plyne z toho smrt. Podobně nemůže lidství přežít bez lidských hodnot, které se projevují procesem *educare*.

Milí studenti!

Vy všichni jste vtělením božského Já. Vy všichni jste velmi dobří chlapci i dívky. Jste opravdu zlaté děti. Neměli byste však být jako čtrnáctikarátové zlato. Musíte být jako čisté, dvacetičtyřkarátové zlato. Neměli byste ztrácet svoji hodnotu. Povedete-li svůj život jako čisté zlato, budu vám všem pomáhat, jak je jen možné. Pomohu vám finančně i duchovně, v každém vašem životním úsilí. Buďte dobrými dětmi. Dělejte dobrou pověst svým rodičům, této instituci i Svámímu.

(Svámí zavolal jednoho mladíka z Ameriky a dalšího z Ruska, kteří v Prašánti Nilajam studují a požádal je, aby odříkali Namakam a Šrí súktam.) Tento chlapec je z Ameriky a tamten z Ruska. Viděli jste, jak jednohlasně zpívají. Tito hoši mohou recitovat mnohé védské mantry, jako je Namakam, Čamakam a další. Je zde více dětí z různých zemí, které se učí vědy. Jsou to však Indové, kteří vědy přehlížejí. Cizinci se učí sanskrt a zpívají vědy čistě, se správnou intonací. Co se naopak učí Indové? „*Dind dong bell, pussy is in the well.*“ Toto jsou melodie pro mateřskou školu, které my učíme malé děti! To není pořádné vzdělávání.

Musíme si uvědomovat svatost indické kultury a duchovnosti. Morálka a bezúhonnost jsou v indické kultuře jako matka a otec. Sestra je vyrovnanost a bratr je odvaha. Dnes však lidé naneštěstí rozvíjejí světské vztahy, zapomínají na věčné a svaté. Tak pošetilé vztahy by člověk rozvíjet neměl. Řekni mi, kdo je tvým společníkem, já ti povím, kdo jsi ty. Jelikož máme hodně času, vyložím vám v následujících dnech důležité detaily. Naučím vás, co všechno je pro vás důležité. Já se nikoho neobávám. Jsem spojen s pravdou. Nevšímám si toho, co si o mně lidé myslí. Ti, kdo věří v pravdu, se nebudou nikoho obávat. Proto vám v následujících dnech odhalím víc.

U příležitosti Ati Rudra mahájadžni, v Prašánti Nilajam dne 13. srpna 2006